DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

23. november 2000 *

I sag C-320/99,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Nolin, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Franske Republik ved kontorchef K. Rispal-Bellanger og ekspeditionssekretær G. Taillandier, begge Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 8 B, boulevard Joseph II,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner (EFT 1998 L 59, s. 1), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne J.-P. Puissochet og F. Macken,

generaladvokat:A. Saggio
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 11. juli 2000,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 26. august 1999 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber anlagt sag i medfør af artikel 226 EF med påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner (EFT 1998 L 59, s. 1), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.

2 Artikel 17, stk. 1, i direktiv 97/68 bestemmer, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 30. juni 1998, og at de straks skal underrette Kommissionen herom.

3 Da Kommissionen ikke modtog meddelelse fra den franske regering om, at der var truffet foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 97/68, og da den endvidere ikke rådede over nogen oplysninger, som gav den grundlag for at antage, at Den Franske Republik havde vedtaget de nødvendige bestemmelser til at efterkomme direktivet, tilsendte den den 25. august 1998 den franske regering en åbningsskrivelse, hvori den opfordrede denne til at fremsende sine bemærkninger vedrørende dette spørgsmål inden to måneder.

4 Da denne skrivelse forblev ubesvaret, antog Kommissionen, at Den Franske Republik endnu ikke havde truffet de nødvendige foranstaltninger til at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktiv 97/68 og tilsendte den en begrundet udtalelse den 17. december 1998, hvori den opfordredes til at efterkomme udtalelsen inden to måneder efter dens meddelelse.

5 Også denne skrivelse forblev ubesvaret.

6 Da Kommissionen således ikke havde modtaget nogen som helst officiel og endelig meddelelse fra den franske regering om direktivets gennemførelse, besluttede den at anlægge nærværende sag.

7 Den franske regering har i svarskriftet ikke bestridt, at direktiv 97/68 ikke er gennemført til national ret inden for den fastsatte frist, men har opfordret Domstolen til at fastslå, at proceduren til direktivets gennemførelse er ved at være afsluttet.

8 Herom anfører regeringen, at den ved skrivelse af 3. september 1999 tilsendte Kommissionen udkast til to nationale generelle retsakter til gennemførelse af direktiv 97/68 i national ret. Ved samme skrivelse tilsendte regeringen Kommissionen en note, der indeholdt en henvisning til en af den franske regering den 10. marts 1999 udstedt bekendtgørelse om typegodkendelse af motorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner for så vidt angår emissionerne af forurenende luftarter og partikler (JORF af 3.6.1999, s. 8188), hvorved regeringen udpegede de administrative og tekniske organer, som skal behandle ansøgninger fra fabrikanter, udføre tester til måling af forurenende udstødninger og udstede »EF-typegodkendelser«, således som det er fastsat i direktivets artikel 16.

9 Det bemærkes, at ifølge EF-traktatens artikel 5, første afsnit (nu artikel 10, første afsnit, EF), træffer medlemsstaterne alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af traktaten eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. Disse retsakter er bl.a. direktiver, der efter EF-traktatens artikel 189, stk. 3 (nu artikel 249, stk. 3, EF), med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som de rettes til. Efter Domstolens praksis indebærer denne forpligtelse for hver medlemsstat, som direktivet rettes til, at den inden for sin nationale retsorden skal træffe alle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre direktivet fuld virkning i overensstemmelse med dets formål (jf. dom af 17.6.1999, sag C-336/97, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 3771, præmis 19).

10 Da gennemførelsen i den foreliggende sag af direktiv 97/68 ikke er foretaget inden for den i direktivet fastsatte frist, må der gives Kommissionen medhold i søgsmålet.

11 Det må herefter fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 97/68, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Sagens omkostninger

12 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og da Den Franske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

1) **Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.**

2) **Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.**

Gulmann Puissochet Macken

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. november 2000.

R. Grass

Justitssekretær

C. Gulmann

Formand for Tredje Afdeling